

Գևորգ Լամյան

Մի սիրո պատմություն

Ի՞նչ է պետք մարդուն
Սիրո մեջ հզո՞ր լինելու համար.-
Ավա՜ղ,
Շա՛տ չնչին,
Հասրա՜կ մի բան՝
Քի՛չ սիրել
Եվ կամ... բնավ չսիրե՛լ...

Աստվա՜ծ ազատի այսպիսի բախտից
Եվ այս դրախտի՛ց,
Որն ի՜նձ է տրվե՛լ...

Երբ ե՛ս եմ սիրում՝
Փխրո՜ւն եմ այնքան,
Թո՜ւլ,
Անօգնակա՜ն,
Սակայն՝ երջանի՜կ...

Երբ ի՜նձ եմ սիրում,
(Եվ ես չե՜մ սիրում)-
Անտարբե՜ր եմ ա՛յն ծառի բնի պես,
Որին փարվում է բաղե՜ղը կանաչ.
Բի՛րտ, այն ժայռի պես,

Որի մոտ ծովը կուգեր... մերկանա~լ.
Սա~ռը,-
Որմի պես այն եկեղեցու,
Որը համբուրո՞ւմ,
Որի մոտ մո~մ են վառում մեր կանայք.
Եվ ուժե՞ղ,-
Դժբա՛խտ այն մարդու նման,
Որը սիրվո՞ւմ է,
Սակայն... չի~ սիրում:

Ուժե՞ղ ու դժբա՛խտ,
Հզո՞ր ու ... դժգո՞հ,
Քե՛զ են կարկառել ձեռքերըս ահա,
Սիրո Աստվա՛ծըդ ամանակարող,
Ո~ւժ տուր հզորիս
Եվ տուր քաջությո՞ւմ,
Այս... թույլ աղջկան ասել՝ .

Ասել մի~ անգամ,
Գոնե՛ մի~ անգամ,
Երբ,- քանի~ տարի,-
Քանի~ անգամ են այս նույն շուրթերով –
Ստե՞լ...
Ո՛չ, ինչո՞ւ,-
Անգո~ր լինելով հերքել՝ ,
Հեզել՝

Ո~ւժ տուր հզորիս.
Բայց ինչպե՛ս , ինչպե՛ս ,
Երբ իմ մի հատիկ
Ձերն շշունջից ու խոսքի՛ց սերում,
Շողն՝ այս քնքշանքից թացվա~ծ աչքրից,
Դողն՝ այս բերկրանքից բացվա~ծ շուրթերի

Եվ լցվա~ծ սրտի,
Որ տրոփում է միայն ի~նձ համար,
Որ տրոփում է միայն ի~մ սիրուց,
Ի՛ն, որ ... չե~մ սիրում...

Ո~ւժ տուր հզորիս.
Բայց ինչպե~ս, ինչպե~ս,
Երբ իմ մի հատիկ
Ջերմ շունչից ու խոսքի՛ց է սերում,
Շողն` այս քնքշանքից թացվա~ծ աչքերի,
Գողն` այս բերկրանքից թացվա~ծ շուրթերի
Եվ լցվա~ծ սրտի,
Որ տրոփում է միայն ի~նձ համար,
Որ տրոփում է միայն ի~մ սիրուց,
Ի՛ն, որ... չե~մ սիրում...

Ո~ւժ տուր, որ ասեմ և կա՛նք...
Սակայն ո՞վ,
Ո՞վ կարող է, սի՛րտ,
Տրորե~լ ոտքով կոկոն`նն այս թացվող,
Ջարդե~լ նորատունկ այս շի~վը դալար,
Ցեխով փզկե~լ այս կարակչող առո՛ւն,-
Որ չկարկաչի~ գուցե էլ բնավ,
Որ գուցե բնավ էլ ծաղիկ չտա~,
Եվ էլ չխշա~ կանաչ թացատում...

Տե՛ս, վագո~ւմ է նա թևերը թացած,
Եվ սիրուց հարբած ինձ սո՛ւտ է սուրում,
Գալի~ս է էլի...

(Ինչո՞ւ ես լռեմ
Ասա՛ ...)

Եվ, ի~նչ որ ուներ,
Եվ, ի~նչ որ ունի,
Ի~նչ որ կունենա,-
Իր բախտի ու իր կյանքի հետ միակ
Ինձ գո~հ է բերում...

Ո~ւժ տուր , լսո՞ւմ ես,
Միրո Աստվա՛ծրդ ամենակարող,
Գեթ ա՛յս երեկո ասել՝ ,
Որ չկրկնվի
Նրա տենչա՛նքն ու
Իմ տանջա՛նքն էլի..